ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ
ΜΕΛΕΤΗΣ
ΙΑΤΡΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ
ΚΑΙ ΒΙΟΗΘΙΚΗΣ
ΝΟΜΙΚΗ ΣΧΟΛΗ Α.Π.Θ.

ΤΡΙΜΗΝΗ ΕΚΔΟΣΗ | Τεύχος 4 | ΙΟΥΛΙΟΣ 2021

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΕΙΟ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΝΕΑ - ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ ► | ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ► | ΒΙΒΛΙΑ/ΑΡΘΡΑ ► | ΣΥΝΕΔΡΙΑ/ΣΕΜΙΝΑΡΙΑ /ΜΑΘΗΜΑΤΑ ►

ΝΕΑ - ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ

ΗΠΑ: Ορισμένοι επίσκοποι της Καθολικής Εκκλησίας αποθαρρύνουν τη χρήση του εμβολίου J&J εάν υπάρχει επιλογή.

Οι ηγέτες του συμβουλίου των Καθολικών Επισκόπων των Η.Π.Α. (USCCB), αποθαρρύνουν τους Καθολικούς από τη χρήση του νέου εμβολίου της Johnson & Johnson έναντι του ιού COVID-19, εάν τους δοθεί η επιλογή, αναφερόμενοι στη χρήση κυττάρων με μακρινό σύνδεσμο με την άμβλωση κατά την ανάπτυξη του εμβολίου. Η ανακοίνωση, υποστήριξε ότι οι ηγέτες του USCCB έχουν ήδη αποδεχτεί τη χρήση εμβολίων COVID-19 που δημιουργήθηκαν από τη Moderna και Pfizer-BioNTech διότι χρησιμοποιήθηκε "κυτταρική σειρά που προήλθε από άμβλωση για τη δοκιμή τους, αλλά όχι για την παραγωγή τους", ενώ το εμβόλιο της Johnson & Johnson είναι διαφορετικό. "Το εμβόλιο της Johnson & Johnson αναπτύχθηκε, δοκιμάστηκε και παράγεται με κυτταρικές σειρές που προέρχονται από άμβλωση, δημιουργώντας επιπλέον ηθικές ανησυχίες", ανέφερε η ανακοίνωση. Η δήλωση αναφερόταν σε ένα πρόσφατο έγγραφο του Βατικανού που ανακήρυξε ότι «είναι ηθικά αποδεκτό να λαμβάνετε εμβόλια COVID-19 που έχουν χρησιμοποιήσει κυτταρικές σειρές από αμβλώσεις εμβρύων». Ωστόσο, το USCCB προέτρεψε τους Καθολικούς να επιλέξουν κάποιο διαφορετικό εμβόλιο από αυτό της Johnson & Johnson, εάν τους δοθεί η επιλογή. Η δήλωση των επισκόπω, η οποία γράφτηκε από τον επίσκοπο Kevin C. Rhoades του FortWayne-SouthBend, τον πρόεδρο της Επιτροπής Διδασκαλίας του USCCB και τον Αρχιεπίσκοπο Joseph F. Naumann της πόλης του Κάνσας, Πρόεδρο της Επιτροπής για τις δραστηριότητες υπέρ της ζωής του USCCB, ανέφερε «Εάν κάποιος έχει τη δυνατότητα να επιλέξει ανάμεσα σε κάποιο εμβόλιο, τα εμβόλια των Pfizer ή Moderna θα πρέπει να επιλέγονται έναντι της Johnson & Johnson». Η δήλωση της Νέας Ορλεάνης περιέγραψε το εμβόλιο της Johnson & Johnson ως «ηθικά διακυβευμένο» και, όπως το USCCB, ζήτησε από τους Καθολικούς να το αποφύγουν αν είναι δυνατόν. Η διαμάχη επικεντρώνεται στη χρήση κυττάρων που χρησιμοποιούνται συνήθως στην ιατρική έρευνα που σύμφωνα με πληροφορίες μπορεί να εντοπιστεί η προέλευσή τους σε αμβλώσεις εμβρύων στις δεκαετίες του 1970 και του 1980. Οι κυτταρικές γραμμές - γνωστές ως HEK293 και PER.C6 - έχουν χρησιμοποιηθεί από την Moderna, Pfizer-BioNTech και Johnson & Johnson σε διάφορους βαθμούς, αλλά μελετητές και ηθικοί έχουν δηλώσει ότι τα κύτταρα σε αυτές και παρόμοιες κυτταρικές σειρές είναι κλώνοι και δεν είναι ο πρωτότυπος εμβρυϊκός ιστός. Ο επίσκοπος JosephStrickland, καθολικός κληρικός της επισκοπής του Tyler, υποστήριξε ότι οι Καθολικοί πρέπει επίσης να αποφεύγουν τα εμβόλια Moderna και Pfizer-BioNTech λόγω της εμπλοκής τους με αυτές τις κυτταρικές σειρές. Ερωτηθείς για την καθοδήγηση του USCCB, ένας από τους εκπρόσωπους της Johnson & Johnson εξέδωσε την ακόλουθη δήλωση: «Δεν υπάρχει εμβρυϊκός ιστός στο εμβόλιο μας κατά του COVID-19. Το εμβόλιο μας για τον COVID-19 είναι ένας αδρανοποιημένος / μη μολυσματικός φορέας αδενοϊού (παρόμοιος με έναν ιό της γρίπης), ο οποίος κωδικοποιεί την «αγκαθωτή» πρωτεΐνη (S) του κορονοϊού. Είμαστε σε θέση να παράγουμε εκατοντάδες εκατομμύρια δόσεις χρησιμοποιώντας το μηχανικό σύστημα κυτταρικής σειράς που επιτρέπει την ταχεία παραγωγή νέων εμβολίων για την καταπολέμηση πολλών από τις πιο επικίνδυνες μολυσματικές ασθένειες. Εάν οι οργανισμοί αλλάξουν τις πρακτικές τους ως απάντηση στις συστάσεις, τα αποτελέσματα ενδέχεται να διαφέρουν ανάλογα με την κάθε επισκοπή. Η Καθολική Ένωση Υγείας (CHA), η οποία εκπροσωπεί περίπου 600 νοσοκομεία και 1.600 δομές μακροχρόνιας περίθαλψης καθώς και άλλες εγκαταστάσεις υγείας, δημοσίευσε με δήλωση της στις 25 Φεβρουαρίου ότι οι «ηθικοί της ομάδας, σε συνεργασία με επιπλέον Καθολικούς βιοηθικής, θεωρούν ως ηθικά αποδεκτό να λαμβάνετε τα εμβόλια του Covid- 19 που αναπτύχθηκαν από την Johnson & Johnson." Ένας εκπρόσωπος της Καθολικής Ένωσης Υγείας, ερωτηθείς για το εάν η δήλωση του USCCB άλλαξε το συμπέρασμά τους ή εάν θα αρνηθούν στο να διανείμουν το εμβόλιο της Johnson & Johnson εάν τους δοθεί η επιλογή, απάντησε: "η απλή απάντηση μας είναι, όχι, και στις δύο ερωτήσεις." Επίσης, ο εκπρόσωπος πρόσθεσε: "Προτεραιότητά μας είναι να διασφαλιστεί ότι όλοι έχουν πρόσβαση σε κάποιο εμβόλιο."

ΠΗΓΗ: ncronline

Τι γνωρίζουμε και τι δεν γνωρίζουμε για την ασφάλεια των εμβολίων Covid-19

Η πανδημία του SARS-CoV-2, παρά τη παγκόσμια επιστημονική και τεχνολογική πρόοδο, προκαλεί εξάντληση των συστημάτων υγείας, αύξηση του κόστους περίθαλψης, σημαντικό αριθμό νεκρών, με καταστρεπτικές οικονομικές, πολιτικές και κοινωνικές επιπτώσεις. Υπάρχει ανάγκη για νέα μοντέλα έρευνας που θα αξιολογούν τις άμεσες και μακροχρόνιες επιπτώσεις από τις εφαρμοζόμενες θεραπείες και ιδιαίτερα των εμβολίων. Η ανάπτυξη εμβολίων για την προστασία από συμπτωματικές λοιμώξεις COVID-19, και ιδιαίτερα από σοβαρές μορφές της νόσου, αντιπροσωπεύει το μόνο εφικτό εργαλείο για την έξοδο από την κρίση που έχει επιφέρει ο SARS-CoV-2 παγκοσμίως. Μέχρι στιγμής, έχοντας ως γνώμονα το όφελος της δημόσιας υγείας, δύο εμβόλια mRNA και δύο με αδενοϊό έχουν λάβει υπό όρους έκτακτης ανάγκης άδεια κυκλοφορίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση (ΕΕ) και σε άλλες δυτικές χώρες. Ωστόσο, η ανάπτυξη και αξιολόγηση των διαφόρων εμβολίων αποτελεί πρόκληση τόσο για τις φαρμακευτικές βιομηχανίες όσο και για τους ρυθμιστικούς οργανισμούς δεδομένου ότι η διαδικασία αξιολόγησης της ασφάλειάς τους ολοκληρώνεται σε μικρό χρονικό διάστημα.

Από τις εκθέσεις αξιολόγησης που εξέδωσε ο EMA αναφορικά με τις προκλινικές τοξικολογικές μελέτες που πραγματοποιήθηκαν σε πειραματόζωα (όπως μελέτες τοξικότητας επαναλαμβανόμενων δόσεων, μελέτες αναπτυξιακής/αναπαραγωγικής τοξικότητας, γονιμότητας, εμβρυοτοξικότητας και γονιδιοτοξικότητας) δεν προκύπτουν σημαντικοί κίνδυνοι για τον άνθρωπο. Επιπλέον, από τις κλινικές μελέτες σε ανθρώπους (φάση 3) παρατηρήθηκαν μόνο

τοπικές αντιδράσεις και γενικές μη ειδικές αναστρέψιμες παρενέργειες, όπως ηπατικές αντιδράσεις από τα εμβόλια mRNA (Pfizer- BioNTech και Moderna) που αποδόθηκαν στα νανοσωματίδια λιπιδίων στα οποία ενθυλακώνεται το mRNA.

Ωστόσο, δεδομένου ότι από τις μελέτες εξαιρέθηκαν γυναίκες που ήταν ή σκόπευαν να μείνουν έγκυες ή θήλαζαν, δεν έχουμε δεδομένα σχετικά με πιθανές παρενέργειες των εμβολίων στη γυναικεία γονιμότητα, κύηση, ανάπτυξη εμβρύου μέχρι και την ηλικία απογαλακτισμού. Ακόμα, καθώς τα συστατικά του εμβολίου δεν αναμενόταν να προκαλέσουν γονιδιοτοξικές επιδράσεις δεν πραγματοποιήθηκαν μελέτες γονιδιοτοξικότητας για τα εμβόλια Pfizer και AstraZeneca. Τα τρία εμβόλια που μελετήθηκαν έχουν δείξει πολύ υψηλά επίπεδα προστασίας από συμπτωματικές λοιμώξεις COVID-19. Οι συχνότερες ανεπιθύμητες ενέργειες που αναφέρθηκαν μετά τη χορήγηση τους εμφανίστηκαν λίγο μετά τον εμβολιασμό και παρέμειναν για λίγες ημέρες. Σε αυτές συγκαταλέγονται οι τοπικές αντιδράσεις στο σημείο της ένεσης (επώδυνη ευαισθησία και ερύθημα) ακολουθούμενη από μη ειδικές συστηματικές παρενέργειες (μυαλγία, ρίγη, κόπωση, κεφαλαλγία και πυρετός).

Διαβάστε περισσότερα ...

ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ

Η διακοπή θεραπείας σε πεντάχρονο κορίτσι που βρισκόταν σε κώμα, λόγω απουσίας προοπτικής βελτίωσης της υγείας του, δεν παραβίασε το δικαίωμα στη ζωή, ούτε το δικαίωμα στην ιδιωτική ζωή της μητέρας του και τη δική του.

Απόφαση Parfitt κατά Ηνωμένου Βασιλείου της 21.4.2021 (αριθ. 18533/21).

Διακοπή θεραπείας σε πεντάχρονο κορίτσι, το οποίο βρισκόταν σε μόνιμο κώμα. Η μητέρα της παραπονέθηκε ότι η τυχόν διακοπή της θεραπείας που θα την διατηρούσε εν ζωή, θα παραβίαζε τα δικαιώματα της κόρης της και ότι τα εθνικά δικαστήρια που έκριναν αντίθετα, δεν έλαβαν επαρκώς υπόψη την οικογενειακή ζωή της ίδιας και του παιδιού. Σύμφωνα με τα εθνικά δικαστήρια, παρά το τεκμήριο ότι η ζωή πρέπει να διατηρείται, το εθνικό δικαστήριο είχε θεωρήσει ότι δεν ήταν προς το συμφέρον του παιδιού να παραμείνει εν ζωή λόγω της απουσίας προοπτικής βελτίωσης της υγείας του. Το ΕΔΔΑ δεν διαπίστωσε παραβίαση του δικαιώματος στη ζωή (άρθρο 2) της ΕΣΔΑ, λαμβάνοντας υπόψη το περιθώριο εκτίμησης που παρέχεται στις εθνικές αρχές σε τέτοιες περιπτώσεις. Το Δικαστήριο έκρινε, επίσης, ότι οι αποφάσεις των εθνικών δικαστηρίων δεν ήταν «αυθαίρετες». Και στους δύο δικαιοδοτικούς βαθμούς η εξέταση των δικαστηρίων ήταν διεξοδική και εκτεταμένη με γνώμονα το βέλτιστο συμφέρον του παιδιού. Το ΕΔΔΑ έκρινε ότι η καταγγελία της προσφεύγουσας σύμφωνα με το άρθρο 8 της ΕΣΔΑ (δικαίωμα στην ιδιωτική ζωή) έπρεπε επίσης να απορριφθεί.

Η προσφεύγουσα, PaulaParfitt, είναι Βρετανίδα υπήκοος η οποία γεννήθηκε το 1979 και ζει στο Κεντ (Ηνωμένο Βασίλειο).Η 5χρονη κόρη της προσφεύγουσας πάσχει από οξεία νεκρωτική εγκεφαλοπάθεια και βρίσκεται σε μόνιμο κώμα χωρίς προοπτική βελτίωσης της υγείας της. Στις 8 Ιανουαρίου 2021 το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο είχε κρίνει ότι δεν θα ήταν παράνομο για το νοσοκομείο που φροντίζει τη κόρη της προσφεύγουσας να διακόψει τη θεραπεία. Στις 19 Μαρτίου 2021, το Εφετείο απέρριψε την έφεση, λαμβάνοντας υπόψη ότι ο δικαστής είχε λάβει μια απόφαση που ήταν προς το συμφέρον του παιδιού. Την 1η Απριλίου 2021, το Ανώτατο Δικαστήριο απέρριψε την αίτηση αναίρεσης.Στις 12 Απριλίου 2021, η προσφεύγουσα ζήτησε και έλαβε προσωρινό μέτρο σύμφωνα με το άρθρο 39 του Κανονισμού του Δικαστηρίου να αναστείλει την διακοπή της θεραπείας της κόρης της.Στηριζόμενη στο άρθρο 2 (δικαίωμα στη ζωή) και στο άρθρο 8 (δικαίωμα σεβασμού της ιδιωτικής και οικογενειακής ζωής), η προσφεύγουσα παραπονέθηκε ότι η διακοπή της θεραπείας που θα διατηρούσε εν ζωή την κόρη της, θα παραβίαζε τα δικαιώματα της κόρης της και ότι τα εθνικά δικαστήρια δεν έλαβαν επαρκώς υπόψη την οικογενειακή ζωή της μητέρας και του παιδιού.

ΤΟ ΣΤΡΑΣΒΟΥΡΓΟ ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ…

Άρθρο 2
Το Δικαστήριο αναγνώρισε ότι το σχετικό κανονιστικό πλαίσιο στο Ηνωμένο Βασίλειο δεν αποκάλυπτε τυχόν ελλείψεις που να παραβιάζουν την υποχρέωση των εγχώριων αρχών να προστατεύουν το δικαίωμα στη ζωή. Το Ταμείο του Νοσοκομείου είχε προσεγγίσει το Ανώτατο Δικαστήριο προκειμένου να λάβει την απαραίτητη απόφαση προς όφελος του ασθενούς, και το Ανώτατο Δικαστήριο είχε λάβει υπόψη τα αποδεικτικά στοιχεία 12 διακεκριμένων και ειδικευμένων γιατρών. Το δικαστήριο είχε λάβει δεόντως και προσεκτικά υπόψη τις επιθυμίες της προσφεύγουσας, αλλά είχε καταλήξει στο συμπέρασμα ότι το καθεστώς της θεραπείας της κόρης ήταν ένα συνεχές φορτίο που δεν απέφερε κανένα όφελος στην κόρη της. Παρά το τεκμήριο ότι η ζωή πρέπει να διατηρείται, το δικαστήριο είχε θεωρήσει ότι δεν ήταν προς το συμφέρον του παιδιού να διατηρηθεί εν ζωή λόγω της απουσίας προοπτικής βελτίωσης της υγείας του. Η απόφαση αυτή επικυρώθηκε κατόπιν έφεσης στο Εφετείο.Επομένως, λαμβάνοντας υπόψη το περιθώριο εκτίμησης που παρέχεται στις αρχές σε τέτοιες περιπτώσεις, το Δικαστήριο διαπίστωσε ότι η καταγγελία της προσφεύγουσας βάσει του άρθρου 2 της Σύμβασης ήταν προδήλως αβάσιμη και ως εκ τούτου πρέπει να απορριφθεί.

ΠΗΓΗ : echrcaselaw.gr

Πραγματογνωμοσύνη από χειρουργό και όχι από γυναικολόγο σε λεχώνα που απεβίωσε σε ελληνικό νοσοκομείο

Μη αναγραφή στατιστικών στοιχείων και βιβλιογραφίας στη πραγματογνωμοσύνη. Καταδίκη για ελλιπή έρευνα!

Mahmood εναντίον Ελλάδας της 25.03.2021(αρ. προσφ. 77238/16).

Επίτοκος απεβίωσε 4 ημέρες μετά την γέννηση του μωρού της, ενώ ετοιμάζονταν να εξέλθει από το νοσοκομείο λόγω ραγδαίας επιδείνωσης της υγείας της μόλις μέσα σε χρονικό διάστημα 2 ωρών. Ιατρική φροντίδα παρασχέθηκε σε αυτήν άμεσα. Η διοικητική έρευνα που διενεργήθηκε από το νοσοκομείο δεν απέδωσε ευθύνη σε κάποιον θεράποντα ιατρό. Ο προσφεύγων, σύζυγος της εκλιπούσας, άσκησε καταγγελία για παραβίαση του ουσιαστικού και διαδικαστικού σκέλους του δικαιώματος στη ζωή και παραβίαση του δικαιώματος στην οικογενειακή ζωή. Όσον αφορά το ουσιαστικό σκέλος, το ΕΔΔΑ μελετώντας τον ιατρικό φάκελο δεν διαπίστωσε από τον χειρισμό των θεραπόντων ιατρών σφάλμα που να είχαν διαπράξει οι επαγγελματίες υγείας, ούτε παραβίασαν τις επαγγελματικές τους υποχρεώσεις που θα έθεταν σε κίνδυνο την υγεία της θανούσας. Το Δικαστήριο κατέληξε ότι οι θετικές υλικές υποχρεώσεις που επιβαρύνουν την Ελλάδα, να υιοθετήσουν τα κατάλληλα μέτρα για την προστασία της ζωής των ασθενών στα νοσοκομεία, τηρήθηκαν με ακρίβεια, κατά συνέπεια δεν παραβιάστηκε το δικαίωμα στη ζωή (άρθρο 2 ΕΣΔΑ) στο ουσιαστικό του σκέλος. Αντιθέτως όσον αφορά την έρευνα που διενεργήθηκε για τα αίτια του θανάτου, το ΕΔΔΑ διαπίστωσε ελλείψεις σχετικά με τις εκθέσεις πραγματογνωμοσύνης γιατί διενεργήθηκαν από χειρουργό ιατρό και όχι γυναικολόγο και δεν κατέδειξαν με υπεύθυνο, επιστημονικό, αμερόληπτο και σαφή τρόπο τα ακριβή αίτια και περιστάσεις του θανάτου της συζύγου του προσφεύγοντος και μη κάνοντας αναφορά σε επιστημονικά δεδομένα, ούτε σε βιβλιογραφία ή στατιστικά στοιχεία για το θέμα. Κατά συνέπεια έκρινε ότι υπήρχε παραβίαση του άρθρου 2 (δικαίωμα στη ζωή) κατά το διαδικαστικό του σκέλος. Τέλος, έκρινε ότι δεν παραβιάστηκε το δικαίωμα του προσφεύγοντος στην οικογενειακή ζωή γιατί ο αποχωρισμός από τα παιδιά του ήταν οικειοθελής αφού αυτός επέλεξε να στείλει τα παιδιά του στο Πακιστάν. Το ΕΔΔΑ επιδίκασε στον προσφεύγοντα ποσό 20.000 ευρώ για ψυχική οδύνη και 1000 ευρώ για δικαστικά έξοδα.

ΠΗΓΗ : echrcaselaw.gr

Αναγνώριση γονικής σχέσης για τέκνο ζεύγους του ιδίου φύλου: Πολύ σημαντική υπόθεση ενώπιον του Δικαστηρίου ΕΕ.

Με τις δημοσιευθείσες στις 15-04-2021 προτάσεις της, η γενική εισαγγελέας ΔΕΕ JulianeKokott επί του ζητήματος της αναγνώρισης στην Ένωση της γονικής σχέσης στην περίπτωση τέκνου έγγαμου ζεύγους του ιδίου φύλου προτείνει στο Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΔΕΕ) να αποφανθεί ότι πρέπει να επιτευχθεί ισορροπία μεταξύ της εθνικής ταυτότητας των κρατών μελών και του δικαιώματος ελεύθερης κυκλοφορίας του τέκνου και των γονέων του.Ειδικότερα, σύμφωνα με την γεν. εισαγγελέα Kokott, ένα κράτος μέλος πρέπει να αναγνωρίζει τη γονική σχέση για τους σκοπούς της ασκήσεως των δικαιωμάτων που το δίκαιο της Ένωσης απονέμει στους πολίτες της Ένωσης. Μπορεί όμως να επικαλεστεί την εθνική του ταυτότητα και την αντίληψή του για την παραδοσιακή οικογένεια προκειμένου να αρνηθεί να αναγνωρίσει τον εν λόγω συγγενικό δεσμό ενόψει της έκδοσης πιστοποιητικού γεννήσεως σύμφωνα με το εθνικό του δίκαιο.

Ιστορικό της υπόθεσης
Η διαφορά αφορά ένα έγγαμο ζεύγος δύο γυναικών, της V.M.A., υπηκόου Βουλγαρίας, και μίας υπηκόου Ηνωμένου Βασιλείου,που απέκτησαν ένα τέκνο στην Ισπανία, το κράτος μέλος κατοικίας τους. Στο πιστοποιητικό γεννήσεως που εκδόθηκε από τις ισπανικές αρχές, και οι δύο γυναίκες χαρακτηρίζονται ως «μητέρες» του τέκνου.Η V.M.A. ζήτησε στη συνέχεια από την αρμόδια βουλγαρική αρχή να της χορηγήσει πιστοποιητικό γεννήσεως για τη θυγατέρα της, το οποίο είναι απαραίτητο για την έκδοση βουλγαρικού εγγράφου ταυτότητας, αναφέροντας τις δύο γυναίκες ως γονείς. Ο Δήμος Σόφιας (Βουλγαρία) την κάλεσε ωστόσο να υποδείξει ποια από τις δύο συζύγους είναι η βιολογική μητέρα, διευκρινίζοντας ότι το υπόδειγμα βουλγαρικού πιστοποιητικού γεννήσεως προβλέπει μόνο ένα τετραγωνίδιο για τη «μητέρα» και ένα άλλο για τον «πατέρα», καθένα δε από τα τετραγωνίδια αυτά μπορεί να περιέχει μόνο ένα όνομα. Μετά την άρνηση της V.M.A. να παράσχει τις ζητηθείσες πληροφορίες, η εν λόγω αρχή απέρριψε το αίτημά της.Κατά τον Δήμο Σόφιας, η απόρριψη αυτή βασίζεται στην έλλειψη πληροφορήσεως σχετικά με τη βιολογική μητέρα και στο γεγονός ότι η εγγραφή δύο γονέων θηλυκού γένους σε πιστοποιητικό γεννήσεως είναι αντίθετη προς τη δημόσια τάξη της Βουλγαρίας, η οποία δεν επιτρέπει γάμους μεταξύ ατόμων του ιδίου φύλου. Η V.M.A. άσκησε προσφυγή κατά της αποφάσεως αυτής ενώπιον του Administra-tivensadSofia-grad (διοικητικού πρωτοδικείου Σόφιας, Βουλγαρία).Το εν λόγω δικαστήριο ερωτά, κατ' ουσίαν, το Δικαστήριο αν είναι αντίθετη προς το δίκαιο της Ένωσης η άρνηση των εθνικών αρχών να καταχωρίσουν τη γέννηση τέκνου βουλγαρικής ιθαγένειας, η οποία έλαβε χώρα σε άλλο κράτος μέλος και πιστοποιείται από πιστοποιητικό γεννήσεως στο οποίο το εν λόγω κράτος μέλος αναφέρει δύο μητέρες.

Προτάσεις γεν. εισαγγελέα ΔΕΕ
Με τις δημοσιευθείσες προτάσεις της, η γενική εισαγγελέας ΔΕΕ J. Kokott, προκαταρκτικώς, υποστηρίζει ότι, αντιθέτως με όσα εκθέτει το εθνικό δικαστήριο, δεν μπορεί να θεωρηθεί με βεβαιότητα ότι το τέκνο διαθέτει τη βουλγαρική ιθαγένεια. Πράγματι, η κρίση αυτή αμφισβητήθηκε από τη Βουλγαρική Κυβέρνηση, δεδομένου ότι η βουλγαρική ιθαγένεια αποκτάται αυτοδικαίως από οποιοδήποτε πρόσωπο του οποίου τουλάχιστον ένας από τους δύο γονείς είναι Βούλγαρος, ενώ στην προκειμένη περίπτωση η ταυτότητα της βιολογικής μητέρας δεν είναι γνωστή.

Ωστόσο, η γενική εισαγγελέας επισημαίνει ότι, ακόμη και στην περίπτωση που το τέκνο δεν έχει τη βουλγαρική ιθαγένεια και ως εκ τούτου δεν είναι πολίτης της Ένωσης, η κατάσταση δεν εκφεύγει του πεδίου εφαρμογής του δικαίου της Ένωσης. Στην περίπτωση αυτή παραμένει το ερώτημα αν μια πολίτης της Ένωσης, η V.M.A., έχοντας κάνει χρήση του δικαιώματός της στην ελεύθερη κυκλοφορία και έχοντας γίνει μητέρα τέκνου με τη σύζυγό της σύμφωνα με το δίκαιο άλλου κράτους μέλους, μπορεί να απαιτήσει από το κράτος μέλος καταγωγής της να αναγνωρίσει την κατάσταση αυτή και να εκδώσει πιστοποιητικό γεννήσεως που να αναφέρει και τις δύο γυναίκες ως γονείς του τέκνου.Στη συνέχεια, η γενική εισαγγελέας J. Kokott υπενθυμίζει ότι το δίκαιο της Ένωσης δεν διέπει τους κανόνες που αφορούν την αστική κατάσταση ενός προσώπου και ιδίως τη γονική σχέση. Ωστόσο, τα κράτη μέλη οφείλουν να ασκούν τις εξουσίες τους στον τομέα αυτόν τηρώντας το δίκαιο της Ένωσης.Η γενική εισαγγελέας διευκρινίζει ότι το δικαίωμα ελεύθερης κυκλοφορίας εντός της Ένωσης περιλαμβάνει το δικαίωμα στον ομαλό οικογενειακό βίο τόσο στο κράτος μέλος υποδοχής όσο και στο κράτος μέλος καταγωγής ενός πολίτη της Ένωσης. Εν προκειμένω, η V.M.A. και η σύζυγός της έχουν εγκύρως αποκτήσει το καθεστώς των γονέων του τέκνου δυνάμει του ισπανικού δικαίου και διάγουν πραγματικό οικογενειακό βίο με την κόρη τους στην Ισπανία. Η μη αναγνώριση αυτών των δεσμών συγγένειας θα δημιουργούσε σοβαρά εμπόδια στον οικογενειακό βίο στη Βουλγαρία, σε σημείο μάλιστα να αποτρέψει την επιστροφή της V.M.A. στο κράτος καταγωγής της.Οι ίδιες εκτιμήσεις ισχύουν και για την κατάσταση του τέκνου, υπό την προϋπόθεση ότι έχει τη βουλγαρική ιθαγένεια και ως εκ τούτου την ιδιότητα του πολίτη της Ένωσης. Επιπλέον, σύμφωνα με το βουλγαρικό δίκαιο, η έκδοση πιστοποιητικού γεννήσεως αποτελεί προϋπόθεση για την έκδοση βουλγαρικού εγγράφου ταυτότητας: η άρνηση χορηγήσεώς του θα έθετε σε κίνδυνο την αποτελεσματική άσκηση του δικαιώματος ελεύθερης κυκλοφορίας του τέκνου.Κατά συνέπεια, η γενική εισαγγελέας J. Kokott θεωρεί ότι η άρνηση των βουλγαρικών αρχών να εκδώσουν το ζητηθέν πιστοποιητικό γεννήσεως παρακωλύει την άσκηση των δικαιωμάτων που το δίκαιο της Ένωσης απονέμει στην V.M.A. και, εφόσον αυτό έχει βουλγαρική ιθαγένεια, στο τέκνο της.Στη συνέχεια, η γενική εισαγγελέας εξετάζει αν η εθνική ταυτότητα την οποία επικαλέστηκε η Βουλγαρία μπορεί να δικαιολογήσει την άρνηση των βουλγαρικών αρχών. Κατά το εν λόγω κράτος μέλος, η προσβολή της εθνικής ταυτότητας έγκειται στο γεγονός ότι το ζητηθέν πιστοποιητικό γεννήσεως αποκλίνει από την έννοια της «παραδοσιακής» οικογένειας που κατοχυρώνεται στο βουλγαρικό Σύνταγμα, σύμφωνα με την οποία μπορεί να υπάρχει μόνο μία μητέρα (ή πατέρας) για ένα τέκνο.Η γενική εισαγγελέας θεωρεί ότι το οικογενειακό δίκαιο αντικατοπτρίζει την αντίληψη που έχει κάθε κράτος για την πολιτική και κοινωνική ταυτότητά του. Επομένως, ο καθορισμός των γονικών σχέσεων για τους σκοπούς του εθνικού οικογενειακού δικαίου αποτελεί στοιχείο της θεμελιώδους εκφράσεως της εθνικής ταυτότητας ενός κράτους μέλους. Αυτό συνεπάγεται ότι ο περιορισμός της εντάσεως του ελέγχου που ασκεί το Δικαστήριο είναι απαραίτητος για να διαφυλαχθεί η ύπαρξη τομέων ουσιαστικής αρμοδιότητας που επιφυλάσσονται στα κράτη μέλη. Κατά συνέπεια, η επίκληση αυτού του ουσιώδους στοιχείου της εθνικής ταυτότητας δεν μπορεί να υπόκειται σε έλεγχο αναλογικότητας.Ωστόσο, σύμφωνα με τη γενική εισαγγελέα, η υποχρέωση αναγνωρίσεως των ιδρυθέντων στην Ισπανία συγγενικών δεσμών αποκλειστικά για τους σκοπούς της εφαρμογής του παραγώγου δικαίου της Ένωσης σχετικά με την ελεύθερη κυκλοφορία των πολιτών, ήτοι, μεταξύ άλλων, της οδηγίας 2004/38/ΕΚ [οδηγία σχετικά με το δικαίωμα των πολιτών της Ένωσης και των μελών των οικογενειών τους να κυκλοφορούν και να διαμένουν ελεύθερα στην επικράτεια των κρατών μελών], καθώς και του κανονισμού (ΕΕ) 492/2011 [κανονισμός που αφορά την ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων στο εσωτερικό της Ένωσης], δεν μεταβάλλει την έννοια της γονικής σχέσης ή του γάμου στο βουλγαρικό οικογενειακό δίκαιο ούτε οδηγεί στην εισαγωγή νέων εννοιών. Ως εκ τούτου, μια τέτοια υποχρέωση δεν θέτει σε κίνδυνο τη θεμελιώδη έκφραση της εθνικής ταυτότητας, ενώ εξαλείφει πολλά από τα εμπόδια στην ελεύθερη κυκλοφορία, όπως τις αβεβαιότητες που περιβάλλουν το δικαίωμα διαμονής της Βρετανίδας μητέρας του τέκνου ή τη δυνατότητα του να κυκλοφορεί μαζί με το τέκνο της. Λόγω των περιορισμένων επιπτώσεων της υποχρεώσεως αυτής στη βουλγαρική έννομη τάξη, η άρνηση αναγνωρίσεως της γονικής σχέσης του τέκνου με τη V.M.A. και τη σύζυγό της για τους σκοπούς αυτούς βαίνει πέραν του μέτρου που είναι αναγκαίο για την επίτευξη των σκοπών που επικαλείται η Βουλγαρία.Ως εκ τούτου, η Βουλγαρία δεν μπορεί να αρνηθεί να αναγνωρίσει τη γονική σχέση του τέκνου για τους σκοπούς της εφαρμογής του παραγώγου δικαίου της Ένωσης περί ελεύθερης κυκλοφορίας των πολιτών, με την αιτιολογία ότι το βουλγαρικό δίκαιο δεν προβλέπει τον θεσμό του γάμου μεταξύ προσώπων του ιδίου φύλου ούτε τη μητρότητα της συζύγου της βιολογικής μητέρας ενός τέκνου. Σε περίπτωση που το τέκνο έχει τη βουλγαρική ιθαγένεια, αυτό συνεπάγεται ιδίως ότι η Βουλγαρία πρέπει να του χορηγήσει έγγραφο ταυτότητας ή ταξιδιωτικό έγγραφο που να μνημονεύει τη V.M.A. και τη σύζυγό της ως γονείς, προκειμένου να επιτρέψει στο τέκνο να ταξιδεύει με κάθε γονέα του ξεχωριστά.Αντιθέτως, επικαλούμενη την εθνική ταυτότητα, η Βουλγαρία μπορεί να δικαιολογήσει την άρνηση αναγνωρίσεως της γονικής σχέσης του τέκνου, όπως ορίζεται στο ισπανικό πιστοποιητικό γεννήσεως, ενόψει της έκδοσης πιστοποιητικού γεννήσεως που καθορίζει τη γονική σχέση του τέκνου κατά την έννοια του εθνικού οικογενειακού δικαίου.Γίνεται υπόμνηση ότι οι προτάσεις του γενικού εισαγγελέα δεν δεσμεύουν το Δικαστήριο. Έργο του γενικού εισαγγελέα είναι να προτείνει στο Δικαστήριο, με πλήρη ανεξαρτησία, νομική λύση για την υπόθεση που του έχει ανατεθεί. Η υπόθεση τελεί υπό διάσκεψη στο Δικαστήριο, ενώ η απόφαση θα εκδοθεί αργότερα.Υπενθυμίζεται ακόμα ότι η διαδικασία εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως παρέχει στα δικαστήρια των κρατών μελών τη δυνατότητα να υποβάλουν στο Δικαστήριο, στο πλαίσιο της ένδικης διαφοράς της οποίας έχουν επιληφθεί, ερώτημα σχετικό με την ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης ή με το κύρος πράξεως οργάνου της Ένωσης. Το Δικαστήριο δεν αποφαίνεται επί της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου. Στο εθνικό δικαστήριο εναπόκειται να επιλύσει τη διαφορά αυτή, λαμβάνοντας υπόψη την απόφαση του Δικαστηρίου. Η απόφαση αυτή δεσμεύει, ομοίως, άλλα εθνικά δικαστήρια ενώπιον των οποίων ανακύπτει παρόμοιο ζήτημα.

ΠΗΓΗ: Lawspot.gr

ΒΙΒΛΙΑ/ΑΡΘΡΑ

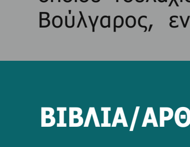

ΣτΕ: Αποζημίωση από το Δημόσιο για ενδεχόμενες παρενέργειες εμβολιασμού

Σημαντική απόφαση, η οποία αφορά σε ενδεχόμενες παρενέργειες που μπορεί να προκαλέσει ο εμβολιασμόςστον άνθρωπο, εξέδωσε το Συμβούλιο της Επικρατείας, το οποίο αναγνωρίζει ευθύνη αποζημίωσης του ελληνικού Δημοσίου στους παθόντες ή σε περίπτωση θανάτου στους συγγενείς τους. Η απόφαση που είναι επίκαιρη όσο ποτέ άλλοτε, ανοίγει το δρόμο των Διοικητικών Δικαστηρίων για την αξίωση αποζημιώσεων από το Δημόσιο στους ίδιους τους παθόντες αλλά και τους συγγενείς σε περίπτωση που έχουν υποστεί βλάβες της υγείας τους ή ακόμη και θάνατο μετά από κάθε εμβολιασμό συμπεριλαμβα-νομένων και των εμβολίων κατά του COVID-19. Ειδικότερα, σύμφωνα με με την υπ΄ αριθμ. 622/2021 απόφαση του ΣτΕ : «Σε περίπτωση, που επέλθει ευθέως βλάβη της υγείας προσώπου συνεπεία της συνταγματικώς θεμιτής και νομίμου πραγματο-ποιήσεως εμβολιασμού (δηλαδή εμβολιασμού διενεργούμενου με σκοπό την προστασία της δημόσιας υγείας συλλογικώς και ατομικώς και προβλεπόμενου από ειδική νομοθεσία, υιοθετούσα έγκυρα και τεκμηριωμένα επιστημονικά, ιατρικά και επιδημιολογικά πορίσματα στον αντίστοιχο τομέα, με δυνατότητα εξαιρέσεως από αυτόν σε ειδικές ατομικές περιπτώσεις, για τις οποίες αυτός αντενδείκνυται), ήτοι βλάβη, μη οφειλομένη σε παρεμβαλλομένη παράνομη πράξη ή παράλειψη (όπως πχ χορήγηση ελαττωματικού ή ακατάλληλου σκευάσματος ή πλημμέλειες κατά την διενέργεια του εμβολιασμού), ανακύπτει ευθέως εκ του άρθρου 4 παρ. 5 σε συνδυασμό και με το άρθρο 25 παρ 4 του Συντάγματος ευθύνη του κράτους προς εύλογη αποκατάσταση της ζημίας του παθόντος, υπό την έννοια της αποκαταστάσεως τόσο της τυχόν υλικής όσον και, κατ΄ ανάλογη εφαρμογή του άρθρου 932 ΑΚ, της ηθικής βλάβης του». Μάλιστα, το ΣτΕ υπογραμμίζει, ότι με την «εκ του Συντάγματος και των άρθρων 19, 23, 24, 26 και 39 της κυρωθείσης με τον ν. 2101/1992 Διεθνούς Συμβάσεως για τα Δικαιώματα του Παιδιού δεν επιτάσσεται η πρόβλεψη ειδικού αποζημιωτικού καθεστώτος για τις περιπτώσεις βλάβης συνεπεία εμβολιασμού» και η μη πρόβλεψη δε τέτοιου ειδικού καθεστώτος δεν συνιστά παράλειψη νομοθετήσεως, δυναμένη να στοιχειοθετήσει αξίωση αποζημιώσεως κατά το άρθρο 105 ΕισΝΑΚ».Τους συμβούλους Επικρατείας του Α' Τμήματος απασχόλησε η δικαίωση μητέρας που έχασε την κόρη της η οποία ενώ ήταν 7 ετών μαθήτρια της Ε' Δημοτικού, εμβολιάστηκε κατά της ιλαράς, παρωτίτιδας και ερυθράς (τριδύναμο εμβόλιο MMR II) και αφού έμεινε επί εννέα έτη φυτό, απεβίωσε μετά από παρεγκεφαλίτιδα. Ειδικότερα, η άτυχη μαθήτρια (γεννήθηκε 25-11-1994) στις 4-9-2001 και σε ηλικία 7 ετών, εμβολιάσθηκε με την πρώτη δόση του τριδύναμου εμβολίου ιλαράς, παρωτίτιδας και ερυθράς («MMR-II»), η δεύτερη δόση του οποίου της χορηγήθηκε στις 30-3-2006 στα Δημοτικά Ιατρεία Δήμου της Αττικής και ενώ φοιτούσε στην Ε΄ τάξη του Δημοτικού Σχολείου.

Διαβάστε ολόκληρο το άρθρο...

**Ο ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΥΓΕΙΑΣ
ΚΑΙ Η ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΗΣΗ
ΤΩΝ ΕΠΙΔΗΜΙΩΝ/ΠΑΝΔΗΜΙΩΝ**

Αντώνης Μπρεδήμας,
Ομότιμος Καθηγητής Πανεπιστημίου Αθηνών.

Πώς η διεθνής κοινότητα αντιμετωπίζει
στην πράξη τον COVID-19 αλλά και
τις πανδημίες/επιδημίες πριν από αυτόν.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΣΑΚΚΟΥΛΑ

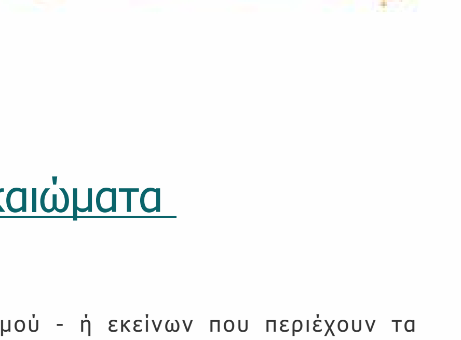

Το Φάρμακο ως κοινωνικό και οικονομικό αγαθό και η συνεισφορά του στην προστασία της Δημόσιας Υγείας

Ο Παγκόσμιος Οργανισμός Υγείας (Π.Ο.Υ.) αναφερόμενος στο φάρμακο έχει δώσει τον εξής ορισμό: «Ως φάρμακο νοείται…κάθε ουσία ή μίγμα ουσιών, που παράγεται, προσφέρεται προς πώληση, ή παρουσιάζεται για χρήση …στη διάγνωση, στη θεραπεία, στον μετριασμό ή στην πρόληψη νόσου, μη φυσιολογικής φυσικής κατάστασης, ή των συμπτωμάτων τους στον άνθρωπο ή στα ζώα καθώς και για χρήση…στην αποκατάσταση, την διόρθωση, ή την μεταβολή οργανικών λειτουργιών στον άνθρωπο ή τα ζώα.». Από τα ανωτέρω συμπεραίνεται ότι φάρμακο είναι κάθε ουσία που ανακουφίζει, επουλώνει και θεραπεύει από ασθένειες ή πόνους του οργανισμού για αυτό και αποτελεί ένα από τα σημαντικότερα αγαθά και συνάμα επιτεύγματα της ιστορίας της ανθρωπότητας. Στοχεύει στην αποκατάσταση της υγείας, στην καλύτερη ποιότητα ζωής, καθώς και στην μακροβιότητα ανθρώπων και ζώων. Χορηγείται αποκλειστικά και μόνο σε συγκεκριμένη ποσότητα (θεραπευτική δόση), ώστε να είναι αποτελεσματικό και ασφαλές. Το φάρμακο είναι αποτέλεσμα μιας πολύχρονης, ακριβής και κοπιαστικής έρευνας, μετά την οποία ακολουθεί έλεγχος επιπτώσεων και συνεπειών σε όσους οργανισμούς τυχόν το λάβουν, μέχρι την τελική αδειοδότησή του. Κατεξοχήν κοινωνικό αγαθό, το οποίο έχει ως στόχο την βελτίωση της υγείας των πολιτών και παρά την συνεχή εμπορευματοποίηση της υγείας σε όλους τους τομείς στη σημερινή εποχή και με δεδομένο τον οικονομικό του χαρακτήρα, αυτό εξακολουθεί να διαδραματίζει κοινωνικό ρόλο και για αυτό τον λόγο πρέπει να είναι εύκολα προσβάσιμο σε όλους, ανεξαρτήτως εισοδήματος. Παράλληλα, βέβαια, συνιστά και οικονομικό αγαθό, καθόσον οι φορείς της ιδιωτικής οικονομίας, ήτοι οι φαρμακευτικές επιχειρήσεις, αναλαμβάνουν την παραγωγή και διακίνησή του ως καταναλωτικό προϊόν. Η Πολιτεία, φυσικά, είναι αυτή που έχει τον τελευταίο λόγο για την κυκλοφορία ενός φαρμακευτικού σκευάσματος, αφού αυτή αναλαμβάνει τον έλεγχο της ποιότητας και της επάρκειάς του.Επειδή το φάρμακο ως αγαθό, παρά την διττή του υπόσταση όπως αυτή προαναφέρθηκε, έχει ως επί το πλείστον κοινωνικό χαρακτήρα, δεν θα πρέπει να εκλαμβάνεται και να αντιμετωπίζεται με «στενούς» οικονομικούς όρους. Ο θεραπευτικός και προληπτικός του ρόλος έναντι ασθενειών το διαχωρίζουν από τα υπόλοιπα καταναλωτικά προϊόντα και υπογραμμίζουν την αναγκαιότητα ύπαρξής του. Παρόλα αυτά, είναι δεδομένο ότι ως προϊόν είναι κοστοβόρο, κυρίως για τα ασφαλιστικά ταμεία κάθε κράτους, αλλά και για τους ίδιους τους καταναλωτές.Σε αυτό το σημείο πρέπει να τονιστεί ότι ειδικά τα τελευταία χρόνια, γίνεται αλόγιστη και καταχρηστική χρήση φαρμακευτικών προϊόντων, σε καταστάσεις μη υπαρκτής νόσου, εξ' αφορμής κυρίως ψυχολογικών λόγων.

Διαβάστε ολόκληρο το άρθρο...

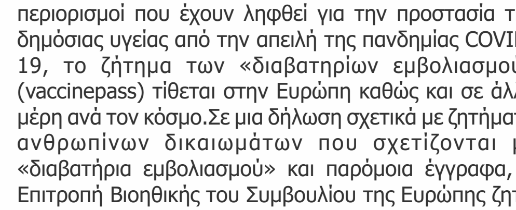

«Διαβατήρια εμβολιασμού»: Προστατεύοντας τα ανθρώπινα δικαιώματα και τα προσωπικά δεδομένα.

Σε μια εποχή όπου οι εκστρατείες εμβολιασμού συνοδεύονται από την προθυμία να χαλαρώσουν οι περιορισμοί που έχουν ληφθεί για την προστασία της δημόσιας υγείας από την απειλή της πανδημίας COVID-19, το ζήτημα των «διαβατηρίων εμβολιασμού» (vaccinepass) τίθεται στην Ευρώπη καθώς και σε άλλα μέρη ανά τον κόσμο.Σε μια δήλωση σχετικά με ζητήματα ανθρωπίνων δικαιωμάτων που σχετίζονται με «διαβατήρια εμβολιασμού» και παρόμοια έγγραφα, η Επιτροπή Βιοηθικής του Συμβουλίου της Ευρώπης ζητεί προσεκτική συζήτηση σχετικά με τις προκλήσεις που θέτει ένα τέτοιο μέσο, αλλά και τα μέτρα που λαμβάνονται για να διασφαλιστεί ότι τα ανθρώπινα δικαιώματα και οι θεμελιώδεις ελευθερίες όλων των ατόμων προωθούνται και προστατεύονται.Η Επιτροπή κάνει διάκριση μεταξύ ιατρικών και μη ιατρικών σκοπών για τη χρήση τέτοιων «διαβατηρίων» και εξετάζει τα ζητήματα ηθικής και ανθρωπίνων δικαιωμάτων, λαμβάνοντας υπόψη τις - ακόμη - περιορισμένες επιστημονικές γνώσεις.Η Επιτροπή Βιοηθικής συμφωνεί επίσης με τα συμπεράσματα του Γενικού Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης ότι «η καταπολέμηση της τρέχουσας πανδημίας εξαρτάται, πρωτίστως, από τις αυξημένες προσπάθειες παραγωγής και διαχείρισης εμβολίων, με ιδιαίτερη προσοχή σε άτομα σε ευάλωτες καταστάσεις, έτσι ώστε οι περιορισμοί στις ατομικές ελευθερίες να αναθεωρούνται σταδιακά, καθώς ο πληθυσμός αποκτά μεγαλύτερη ασυλία, λαμβάνοντας υπόψη τις αποκτηθείσες επιστημονικές γνώσεις».Στη δήλωσή της, η Επιτροπή της Σύμβασης Προστασίας Δεδομένων ζητεί να τηρούνται αυστηρά οι διασφαλίσεις προστασίας δεδομένων στα εθνικά προγράμματα εμβολιασμού Covid-19, καθώς και στα πιστοποιητικά που βεβαιώνουν τον εμβολιασμό, τα αποτελέσματα αρνητικών τεστ ή σε προηγούμενες μολύνσεις. Σημειώνοντας τις περίπλοκες προκλήσεις που σχετίζονται με την προστασία της δημόσιας υγείας και την καταπολέμηση της πανδημίας, η Επιτροπή χαιρετίζει το έργο που γίνεται για να καταστεί δυνατή η εναρμόνιση και η διαλειτουργικότητα των πιστοποιητικών εμβολιασμού σε ευρωπαϊκό και διεθνές επίπεδο.Ωστόσο, προειδοποιεί επίσης ότι η χρήση τέτοιων πιστοποιητικών εμβολιασμού - ή εκείνων που περιέχουν τα αποτελέσματα αρνητικών εξετάσεων ή προηγούμενης μόλυνσης με Covid-19 - για μη ιατρικούς σκοπούς, θέτει ζητήματα ανθρωπίνων δικαιωμάτων τα οποία πρέπει να εξεταστούν προσεκτικά, ιδίως όσον αφορά δικαίωμα στην προστασία των δεδομένων και την αρχή της αποφυγής διακρίσεων.Επομένως, όλα τα ψηφιακά εργαλεία που χρησιμοποιούνται για τον περιορισμό της μόλυνσης, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που απαιτούν την επεξεργασία δεδομένων σχετικά με τον εμβολιασμό και τα αρνητικά τεστ, πρέπει να σέβονται τις αρχές της αναγκαιότητας, της αναλογικότητας και της μη διάκρισης.Η Επιτροπή συνιστά αποκεντρωμένες λύσεις τόσο για την αποθήκευση των δεδομένων που περιέχονται σε αυτά τα πιστοποιητικά, για παράδειγμα, σε κινητές συσκευές χρηστών, όσο και για τη συλλογή δεδομένων από εθνικά πληροφοριακά συστήματα που υποστηρίζουν τα προγράμματα εμβολιασμού.

ΠΗΓΗ: lawspot.gr

ΣΥΝΕΔΡΙΑ/ΣΕΜΙΝΑΡΙΑ/ΜΑΘΗΜΑΤΑ

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΜΕΛΕΤΗΣ ΙΑΤΡΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ ΚΑΙ ΒΙΟΗΘΙΚΗΣ - ΝΟΜΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΑΠΘ
LABORATORY FOR THE RESEARCH OF MEDICAL LAW AND BIOETHICS - AUTh FACULTY OF LAW
Δικηγορικός Σύλλογος Θεσσαλονίκης
Thessaloniki Bar Association
Ιατρικός Σύλλογος Θεσσαλονίκης
Medical Chamber of Thessaloniki
ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΕΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ARISTOTLE UNIVERSITY OF THESSALONIKI
Διεθνές Συνέδριο:
Πανδημία Covid-19:
Ιατρικά, Νομικά
και Ηθικά Ζητήματα
11-13 Νοεμβρίου 2021
International Conference:
Covid-19 Pandemic:
Medical, Legal
and Ethical Issues
11-13 November 2021

Το Εργαστήριο Μελέτης Ιατρικού Δικαίου και Βιοηθικής του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, ο Δικηγορικός Σύλλογος Θεσσαλονίκης και ο Ιατρικός Σύλλογος Θεσσαλονίκης

διοργανώνουν Διεθνές Συνέδριο, με θέμα: «ΠΑΝΔΗΜΙΑ COVID-19: ΙΑΤΡΙΚΑ, ΝΟΜΙΚΑ ΚΑΙ ΗΘΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ»,

που θα πραγματοποιηθεί στη Θεσσαλονίκη, από την Πέμπτη 11 Νοεμβρίου 2021 έως το Σάββατο 13 Νοεμβρίου 2021.

Διαβάστε ολόκληρο το άρθρο...

Διεύθυνση:
Ελισάβετ Συμεωνίδου - Καστανίδου
Καθηγήτρια Α.Π.Θ.

Υπεύθυνη Ύλης:
Μαρία Μηλαπίδου
Δ.Ν., Επιστ. Συνεργ. Νομικής Σχολής Α.Π.Θ.

Επιστημονικοί Συνεργάτες:
Ελεάνα Κόκκα, Δικηγόρος - Βιοχημικός
Αθανάσιος Παναγιώτου, Δικηγόρος, Υποψήφιος Διδάκτωρ Νομικής Σχολής Α.Π.Θ.

**ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ
ΜΕΛΕΤΗΣ
ΙΑΤΡΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ
ΚΑΙ ΒΙΟΗΘΙΚΗΣ
ΝΟΜΙΚΗ ΣΧΟΛΗ Α.Π.Θ.**

Εργαστήριο Μελέτης Ιατρικού Δικαίου και Βιοηθικής ΑΠΘ
Νομική Σχολή ΑΠΘ, Ταχ.Θυρ: 171 - Τ.Κ. 541 24, Θεσσαλονίκη - Τηλ.: 2310 996496

AUTh Laboratory for the Research of Medical Law and Bioethics
AUTh School of Law, P.O. Box 171, P.C. 541 24, Thessaloniki - Tel.: 2310 996496

e-mail: medlawlab.auth@gmail.com

medlawlab.web.auth.gr
Εργαστήριο Μελέτης Ιατρικού Δικαίου & Βιοηθικής ΑΠΘ
@medlawlab_auth